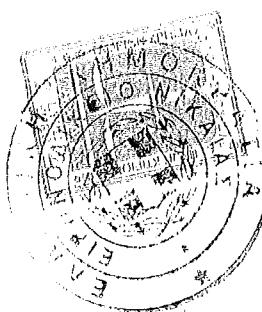

**ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΝΙΚΑΙΑΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑ
(Ν 3869/2010)**

**Αριθμός Απόφασης
318 /2019
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΝΙΚΑΙΑΣ**

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Χρυσούλα - Ιωάννα Λυβέρη με την παρουσία της Γραμματέως Μαρίας Ευσταθιάδη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροστήριό του την 12^η Δεκεμβρίου 2018 για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ:

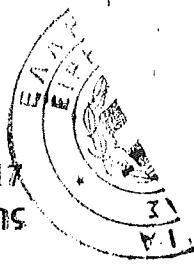
Της αιτούσας:

**που παραστάθηκε μετά του
πληρεξουσίου του δικηγόρου, Μιχαήλ Κούβαρη,**

Της μετέχουσας στη δίκη πιστώτριας, η οποία κατέστη διάδικος μετά τη νόμιμη κλήτευσή της (άρθρο 5 παρ. 1 ν.3869/2010 σε συνδυασμό με άρθρο 748 παρ. 3 ΚΠολΔ): Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS A.E.» που εδρεύει στην Αθήνα, ναυμίως εκπροσωπουμένης, που παραστάθηκε

Η αιτούσα με την από 27.05.2014 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 772/13.06.2014 αίτησή της, η οποία απευθύνεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, ζητάει όσα

αναφέρονται σ' αυτήν. Δικάστηρος ορίστηκε αρχικά η 03η.05.2017 και κατόπιν αναβολής αυτή που αναφέρεται στην αρχή της παραμονάς.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, αφού ανέπιπταν τους ιαχυρισμούς τους, ζήτησαν να γίνουν δεκτά, όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν. Ακολούθησε συζήτηση, όπως αναφέρεται στα πρακτικά.

ΑΦΟΥ ΝΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με το άρθρο 236 του ΚΠολΔ, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθ. 22 παρ.5 του ν. 3994/2011, «Ο δικαστής που διευθύνει τη συζήτηση πρέπει να φροντίζει ... τα πρόσωπα που μετέχουν στη συζήτηση... να συμπληρώνουν τους ιαχυρισμούς που υποβλήθηκαν ελλιπώς και αφού στα πρακτικά και γενικά να παρέχουν τις αναγκαίες διασταφήσεις για την εξακρίβωση της αλήθειας των προβαλλόμενων ιαχυρισμών». Το ως άνω άρθρο ισχύει και στην διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, αφού προσαρμόζεται στη διαδικασία αυτή και δεν αντιτίθεται στις διατάξεις που την ρυθμίζουν (άρθρο 741 ΚΠολΔ). Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 751 εδ. α' ΚΠολΔ «Μεταβολή της αίτησης επιτρέπεται με άδεια που δικαιούται, εφόσον κατά την κρίση του δεν βλάπτονται συμφέροντα εκείνων που μετέχουν στη δίκη ή τρίτων». Από το συνδωσιμό της ως άνω διάταξης με εκείνες των άρθρων 744 και 745, ΚΠολΔ προκύπτει ότι ο ιδιόρρυθμος χαρακτήρας της εκούσιας δικαιοδοσίας ως μέσο προστασίας κυρίως δημόσιας εμβέλειας συμφερόντων, ο οποίος επιβάλλει και αξιολόγηση των πραγματικού υλικού της δίκης, επιτρέπει τη δυνατότητα συμπλήρωσης με τις προτάσεις, κατά τη συζήτηση στο ακροστήριο (άρθρο 115 παρ. 3 ΚΠοΔ) εκείνων των στοιχείων της αίτησης που αναφέρονται στο άρθρο 747 παρ. 2 ΚΠολΔ, επωμένως και των αιτήματος αυτής (ΑΠ 1131/87 ΝοΒ 36/1601, ΕφΑθ 2735/00, 4462/02, 2188/08 και ενδεικτικά ΕιρΚορίνθου 121/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Συνεπώς, στην εκούσια δικαιοδοσία οι αιτών δύναται ελεύθερα να συμπληρώνει και διορθώνει τους ιαχυρισμαύς των με προφορική δηλώση ή με τις προτάσεις του

Φύλλο απόφασης 218/2019 του Ειρηνοδικείου Νίκαιας (διαδικασία εκουσίας Ν. 3869/2010)

κατά την συζήτηση (άρθρα 238 και 256 ΚΠολΔ), καθώς επιτρέπεται η ίαση της ποσοτικής ή ποιοτικής αοριστίας, δχι όμως της νομικής, η οποία συντρέχει όταν ο οφειλέτης δεν αναφέρει στο δικόγραφο όσα στοιχεία επιβάλλει ο νόμος (άρθρα 1 και 4 παρ. 1 ν. 3869/10), αρκεί η διόρθωση να μην είναι τόσο εκτεταμένη ώστε να προκαλείται μεταβολή της αίτησης, οπότε στην περίπτωση αυτή, για να είναι επιτρεπτή η μεταβολή θα πρέπει να γίνεται με την άδεια του δικαστή κατά το μέτρο που η μεταβολή δεν βλάπτει τα συμφέροντα των συμμετεχόντων στη δίκη ή τρίτων. Άλλωστε στις δίκες της εκούσιας δικαιοδοσίας, δε γίνεται δεσμευτική διάγνωση εννόμων σχέσεων, όπως ισχύει στις διαγνωστικές δίκες της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας, αλλά διατάσσονται τα κατάλληλα ρυθμιστικά μέτρα σε σχέση με τη νομική κατάσταση και λειτουργία φυσικού προσώπου. Ως εκ τούτου, ο σκοπός της ρύθμισης αυτής είναι η προφαρμογή των ρυθμιστικών μέτρων στις εκάστοτε μεταβαλλόμενες πραγματικές καταστάσεις προς επέλευση των ρυθμιστικού αποτελέσματος (Εφ.ΑΘ. 1639/07, ΑΠ 640/03 ΕΛΛΔην 45,1347, Κ.Μπέη Πολ.Δ.άρθρο 758 παρ.3 αρ. 16 Μελ.326 και 330 και Ειρ.Πατρών 25/2013, Ειρ.Καρινθ. 121/2012, ΕιρΚαβ. 161/2012, Ειρ.Λαυρ. 193/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εφόσον, επαμένως, το αντικείμενο της υπόθεσης στις δίκες εκούσιας δικαιοδοσίας εξαντλείται στη λήψη του αιτούμενου ρυθμιστικού μέτρου, δίχως δεσμευτική διάγνωση κάποιας έννομης σχέσης, είναι επιτρεπτή η προβολή και νέων πραγματικών ισχυρισμών ώστουν να καταστεί η υπόθεση ωριμή για την έκδοση οριστικής απόφασης (άρθρο 745 ΚΠολΔ). Στο πλαίσιο αυτό, ακόμη και η παράλειψη αναφοράς γεγονότων που συνιστούν τις προϋποθέσεις του ζητούμενου ρυθμιστικού μέτρου, δεν προκαλούν το απαράδεκτο της αίτησης. Επιπλέον, ο ιδιόρρυθμος χαρακτήρας της εκούσιας δικαιοδοσίας, για τον οποίο ηδη έγινε λόγος παραπάνω, επιβάλλει την ενεργή συμμετοχή του δικαστή στη συλλογή, διερεύνηση και αξιολόγηση του πραγματικού υλικού της δίκης (ΕφΑΘ 2188/2008, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, και Π. Αρβανιτάκη στον ΚΠολΔ. Κεραμέα -Κονδύλη - Νίκα, υπ' άρθρο 747, αριθ. 7). Για το λόγο αυτό, εξάλλου, στις υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας, εφαρμόζεται το ανακριτικό (άρθρα 744 και 759 παρ. 3 ΚΠολΔ) και δχι το συγκεντρωτικό σύστημα (άρθρα 745 και 765 ΚΠολΔ). Υπό το προαναφερθέν ρυθμιστικό περιβάλλον η μεταβολή (συμπλήρωση, διόρθωση ή

και διαγραφή) των ισχυρισμών που περιλαμβάνονται στην αίτηση για τις οφειλές, τα περιουσιακά στοιχεία, την κοινωνική κατάσταση και τα εισοδήματα των οφειλέτη, όχι μόνον είναι επιτρεπτή, αλλά και σε ορισμένες περιπτώσεις επιβάλλεται (ΕιρΚαθάλας 161/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επισημαίνεται, επίσης, ότι ο δικαστής κατά το ανακριτικό σύστημα δεν περιορίζεται από το αίτημα περί δικαστικής ρύθμισης και το σχέδιο απαγόρευσης που προτείνει ο οφειλέτης. Εξάλλου, από το συνδυασμό των άρθρων 216 παρ. 1 ΚΠολΔ και 4 του ν. 3869/2010, προκύπτει ότι η αίτηση οφειλέτη για υπαγωγή του στις ευεργετικές ρυθμίσεις του ν. 3869/2010 για να είναι αριστमένη, πρέπει να γίνεται αναφορά σε αυτήν: 1) της μόνιμης και γενικής (όχι απλής) αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του αιτούντος φυσικού προσώπου, 2) της κατάστασης της περιουσίας και των εισαρθρώσεων των ίδιων και κατόπιν των τραποποιήσεων που επέφερε ο ν. 4336/2015 και της περιουσιακής και εισοδηματικής κατάστασης και του/της συζύγου, 3) της κατάστασης των πιστωτών του και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, 4) σχεδίου διευθέτησης των οφειλών τους και 5) αιτήματος ρύθμισης αυτών με σκοπό την προβλεπόμενη από το νόμο απαλλαγή του (Αθ. Κρητικός Έκδοση 2010 ερμ. ν. 3869/2010 σελ. 64 και Ε. Κιουσπιθίδου Αρμ. 64 Ανάτυπο σελ. 1477). Δεν απαιτείται πανηγυρική διατύπωση των παραπάνω στοιχείων και του αιτήματος της αίτησης, αλλά μπορούν να περιέχονται οπουδήποτε στο δικόγραφο, γιατί δεν καθορίζεται από το νόμο η παράθεσή τους σε αριστμένη θέση ή σειρά, αρκεί μόνο αυτά να προκύπτουν με σαφήνεια. Περαιτέρω για την πληρότητα της αίτησης δεν απαιτείται να αναφέρεται σε αυτή το μηνιαίο κόστος διαβίωσης του αιτούντος και της οικογένειας του, το οποίο και θα εκτιμηθεί από το Δικαστήριο με βάση τα προσκομιζόμενα σχετικά στοιχεία, κατ" εφαρμογή του άρθρου 1493 ΑΚ, καθώς και από τα διδάγματα της κοινής πείρας, ενόψει και του γεγονότος ότι ο ν. 3869/2010 δεν απαιτεί την αναφορά των δαπανών διαβίωσης των οφειλέτη αλλά την παράθεση των περιουσιακών του στοιχείων και των εισοδημάτων του ίδιου και του/της συζύγου του (άρθρ. 4 παρ. 1 εδ. β, 5 παρ. 1 εδ. α', βλ. και ενδεικτικά ΕιρΚαλυμν 1/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, η τυχόν παράθεση από ταν αιτούντα απαιτούμενη προσφυγή για την κάλυψη της τάδε ή της δείνα βιοτικής ανάγκης θα είχε το χαρακτήρα αβεβαιότητας, αφού δεν είναι δυνατό να προσδιοριστούν με ακρίβεια οι ανθρώπινες ανάγκες, λόγω των απρόβλεπτων περιστάσεων. Λοιπό στοιχεία, όπως ο χρόνος

Φάρμαλο απόφασης 318 /2019 του Ειρηνοδικείου Νίκαιας (διαδικασία
ΕΚΟΥΣΙΑς N. 3869/2010)

ανάληψης των δανειακών υποχρεώσεων και η αικονομική κατάσταση του αιτούντος κατά το χρόνο ανάληψης του χρέους, το γεγονός ότι με τα οικονομικά μέσα που διέθετε κατά το χρόνο ανάληψης του χρέους μπορούσε να το εξυπηρετήσει, τα αίτια της πολλαπλής δανειοδότησης (υπερβανεισμό), οι μεταβολές που επήλθαν κατά το χρόνο μετά την ανάληψη του χρέους, οι συγκυρίες που τον οδήγησαν στην αδυναμία πληρωμής των χρεών του, καθώς και το ακριβές χρονικό σημείο από το οποίο και εντεύθεν αδυνατεί να ανταπεξέλθει στις δανειακές του υποχρεώσεις, δεν αποτελούν απαιτούμενα στοιχεία για το ορισμένο της αίτησης κατ' άρθρο 4 παρ.1 ν. 3869/2010, αλλά ανάγονται στην ουσιαστική βασιμότητά της και αποτελούν αντικείμενο απόδειξης περί της μανιμότητας στην αδυναμία εξυπηρέτησης των δανειακών υποχρεώσεων, η οποία συντελέστηκε χωρίς διολιότητα των οφειλέτη. Τέλος, σημειώνεται ότι το απαράδεκτο λόγω αφοριστίας ερευνάται και αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο γιατί ανάγεται στην πραδικασία, η οποία αφορά την δημοσία τάξη (βλ. Δ, Μακρή κατ' άρθρο ερμηνεία ν. 3869/2010).

Με την υπό δικίση αίτηση της, όπως αυτή παραδεκτώς συμπληρώθηκε με δήλωση του πληρεξουσίου της δικηγόρου στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, των μεταβολών και συμπληρώσεων, νομίμως καταχωρηθεισών στα πρακτικά συνεδρίασης του παρόντος Δικαστηρίου και περιεχομένων στις κατατεθειμένες επί της έδρας προτάσεις της (άρθρα 224, 236, 256 σε συνδυασμό με τα άρθρα 741, 744, 745, 751 ΚΠολΔ), η αιτούσσα επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της προς την αναφερόμενη σ' αυτήν και νομίμως κλητευθείσα πιστώτριά της ζητά για διαταχθεί η ρύθμιση των χρεών της, σύμφωνα με το προτεινόμενο σχέδιο διευθέτησης οφειλών.

Με το παραπάνω περιεχόμενο η αίτηση, παραδεκτώς εισάγεται να δικασθεί από το Δικαστήριο τούτο, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο κατά την εκουσία δικαιοδοσία (άρθρο 3 ν. 3869/2010 σε συνδυασμό με άρθ. 741 επ. ΚΠολΔ), εφόσον για το παραδεκτό της τηρήθηκε η διαδικασία του προδικαστικού

συμβιβασμού, ο οποίος δεν επιπεύχθηκε. Επίσης, δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση της ίδιας αιτούσας για ρύθμιση των χρεών της σε έτερο Ειρηνοδικείο της Χώρας, ούτε έχει εκδοθεί απόφαση για ρύθμιση με απαλλαγή από τις οφειλές της, όπως διαπιστώθηκε μετά από αυτεπάγγελτο έλεγχο κατ' άρθρο 13 παρ. 2 ν.3869/2010. Περαιτέρω, η υπό κρίση αίτηση είναι ορισμένη, κωθότι περιέχει όλα τα πραβλεπόμενα εκ των νόμου σταιχεία (άρθρα 1 παρ. 1 και 4 παρ.1 του ν.3869/2010), που αναφέρονται στη μεζονα σκέψη, απορριπτομένου ως μη βάσιμου του αντίθετου περί αοριστίας ισχυρισμού της καθ'ης πιστώτριας, ο οποίος δικονομικώ λειτουργεί δχι ως ένσταση, αλλά ως αιτιολογημένη όρνηση διαδικαστικής προϋπόθεσης (βλ. ΑΠ 577/1999 Ελληνη 41.43). Πλέον τούτων, η αίτηση είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 6 παρ. 3, 8, και 11 του ν. 3869/2010, όπως ισχύει ενόψει του χρόνου κατάθεσης και συζήτησης της. Κατόπιν τούτων, πρέπει η υπό κρίση αίτηση να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα μετά την καταβολή και των νομίμων τελών της συζήτησης και εφόσον δεν επιπεύχθηκε δικαστικός συμβιβασμός της αιτούσας και της καθ'ης πιστώτριας της.

Περαιτέρω, κατά την επί ακροατηρίων συζήτηση η καθ'ης πιστώτρια με προφορική δήλωση της πληρεξουσίας της δικηγόρου, που καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα πρακτικά, αλλά και με τις εμπροθέσμως κατατεθείσες προτάσεις της, πρότεινε την ένσταση καταχρηστικής μίσκησης δικαιώματος, ισχυριζόμενη δι η αιτούσα ασκεί καταχρηστικά την ένδικη αίτηση, ζητώντας τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους της επίδικης οφειλής της. Πλην όμως, η ως άνω ένσταση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, διότι η απαγόρευση της μίσκησης του δικαιώματος – που ορίζει το άρθρο 281 ΑΚ, με τους όρους που αυτό προβλέπει – είναι παραδεκτή μόνο για δικαίωμα το οποίο απορρέει από διατάξεις ουσιαστικού νόμου και όχι από διατάξεις δικονομικές, δηλαδή δε να είπαι επί καθαρώς διαδικαστικών πράξεων, όπως είναι η άσκηση της ένδικης αίτησης (Α.Π. 1006/1999, Ελληνη 40.1718, Α.Π. 392/1997, Ελληνη 38.1842, ΕφΠειρ 357/2005, Δ.Ε.Ε. 2005.1066, ΕφΛαρ 474/2005, Αρμ 2005.1768, ΕφΠατρ 964/2004, ΑχΝαρ 2005.22, ΕφΘεσ 1729/2003, Αρμ 2004.1401).

Από τη δέουσα εκτίμηση της ανωμοτί κατάθεσης της αιτούσας, που εξετάστηκε στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου, η κατάθεση της οποίας περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα

φύλλο απόφασης 318 /2019 του Ειρηνοδικείου Νίκαιας (διαδικασία
εκουμένας N. 3869/2010)

πρακτικά, καθώς και όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων που προσκομίσθηκαν, από τα διδάγματα της κοινής πείρας, τα οποία λαμβάνονται υπ' όψιν αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο κατά το άρθρο 336 ΚΠοΔ αλλά και από την εν γένει διαδικασία αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, τα ακόλουθα ουσιώδη για την έκβαση της δίκης πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα, ηλικίας 78 ετών, είναι έγγαμη με τον

ηλικίας 83 ετών και έχει αποκτήσει από το γάμο της δύο ενήλικες πλέον θυγατέρες. Τόσο η ίδια όσο και ο σύζυγός της δε διαθέτουν ακίνητη ούτε κινητή περιουσία και φιλοξενούνται στην κύρια κατοικία που διαμένει μία εκ των θυγατέρων τους. Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης, και πλέον συγκεκριμένα το έτος 2008, η αιτούσα είχε αναλάβει από την καθ'ης πιστώτρια, δυνάμει της με αριθμό 2068817565 σύμβασης, το μη εμπραγμάτως εξασφαλισμένο καταναλωτικό δάνειο με συνολικό υπόλοιπο οφειλής 23.141,94 ευρώ έως την 30.04.2014, αύμφωνα με την με ίδια ημερομηνία βεβαίωση οφειλής. Το σημερινό οικογενειακό της εισόδημα ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 1.421,00 ευρώ, και προέρχεται από τη σύνταξη του συζύγου της, ύψους 1.109,50 ευρώ ανά μήνα, και το επίδομα αναπηρίας που λαμβάνει η ίδια, ύψους 623,00 ευρώ ανά δίμηνο. Η αιτούσα έχει επιβαρυμένη κατάσταση υγείας με διαγνωσμένο ποσοστό αναπηρίας 67%, καθόσον πάσχει από σακχαρώδη διαβήτη τύπου II, χρόνια κολπική μαρμαρυγή, αρτηριακή υπέρταση, δισκεκτομή και υπολειμματική πάρεση άκρας ποδός με αποτέλεσμα να τελεί υπό συνεχή ιατρική παρακολούθηση και να λαμβάνει ισχυρή φαρμακευτική αγωγή. Προσέτι, ο σύζυγός της έχει υποβληθεί σε τρεις χειρουργικές επεμβάσεις λόγω καρκίνου του εντέρου με αποτέλεσμα να τελεί και αυτός υπό συνεχή ιατρική παρακολούθηση και να λαμβάνει φαρμακευτική αγωγή. Λαμβάνοντας υπόψη αφενός, ότι η αιτούσα και ο σύζυγός της διανύουν την τρίτη ηλικία και αντιμετωπίζουν αρφότεροι σοβαρά προβλήματα υγείας, τα οποία τους επιβαρύνουν ιδιαίτερας οικονομικά, και αφετέρου, ότι η προσήκουσα μηνιαία δόση αποπληρωμής της επίδικης οφειλής ανέρχεται κατ'ελάχιστον στο ποσό των 320,00 ευρώ (βλ. ανωμοτί κατάθεση της αιτούσας εύωπιον του παρόντος Δικαστηρίου), προκύπτει ότι το κόστος διαβίωσης της αιτούσας και του συζύγου της εξαντλεί το μηνιαίο

οικογενειακό της εισόδημα με αποτέλεσμα να έχει περιέλθει σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής των οφειλών της. Η αδυναμία της είναι γενική, καθώς με το υπνιασμό εισόδημά της αδυνατεί να καλύπτει σωρευτικά τη μηνιαία δόση του επίδικου δανείου της και το κόστος διαβίωσής της. Περαιτέρω, η αδυναμία της είναι μόνιμη, καθόσον η οικονομική της κατάσταση δεν αναμένεται να βελτιωθεί κατά τα προσεχή έτη λόγω της οικονομικής δυσμενούς συγκυρίας σε συνδυασμό με την κατάσταση της υγείας της ίδιας και του συζύγου της, η οποία απαιτεί την κάλυψη σημαντικών δαπανών για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Η αδυναμία της αυτής δεν οφείλεται σε ωπαιτιότητά της, καθόσον το έτος 2008, οπότε και ανέλαβε το επίδικο καταναλωτικό δάνειο το ετήσιο οικογενειακό της εισόδημα, ύψους 19.222,65 ευρώ (βλ. εκκαθαριστικό σημείωμα οικονομικού έτους 2009, το οποίο αφορά στη χρήση του έτους 2008), ήταν ουσιωδώς προσαυξημένο σε σχέση με το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα που διέθετε κατά τον κρίσιμο χρόνο κατάθεσης της ένδικης αίτησης (έτος 2014), ύψους 15.461,68 ευρώ (βλ. εκκαθαριστικό σημείωμα φορολογικού έτους 2014, το οποίο αφορά στη χρήση του έτους 2014), καθόσον η σύνταξη του συζύγου της είχε πλέον υποστεί σημαντικές μνημονιακές περικοπές. Συνυπολογίζοντας δε ότι η επιδείνωση της υγείας της έλαβε χώρα σε χρόνο μεταγενέστερο της δανειοδότησής της, προκύπτει ότι και το κόστος διαβίωσής της κατά το χρόνο ανάληψης του επίδικου δανείου ήταν χαμηλότερο, καθότι ήταν μικρότερες και οι δαπάνες για την ιατροφαρμακευτική της περίθαλψη. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι κατά το χρόνο ανάληψης του επίδικου χρέους το οικογενειακό εισόδημα της αιτούσας ήταν απολύτως επαρκές για την προσήκουσα αποπληρωμή των δαπάνων, διπέρ και εγένετο εξάλλως για περίπτωση έξι έτη, ενώ το γεγονός ότι η ίδια έχει λάβει ένα μόνο καταναλωτικό δάνειο καταποίνει στην παραδιοχή ότι πρόκειται για συνετή δανειολήπτρια, η οποία δε συσσώρευσε οφειλές με τρόπο αλλογιστό, αποφριπταμένης ως ουσία αβάσιμης της σχετικής ένστασης της καθ'ης πιστώτριας περί δόλιας περιέλευσης της αιτούσας σε αδυναμία πληρωμών. Επομένως, συντρέχουν στο πρόσωπο της αιτούσας οι προϋποθέσεις υπαγωγής της στις ρυθμίσεις του ν.3869/2010 και δη σε αυτήν του άρθρων 8 παρ. 5 για ρύθμιση των χρεών της με μηδενικές μηνιαίες καταβολές. Επομένως, για τη ρύθμιση των οφειλών της αιτούσας πρέπει να προσδιορισθούν μηδενικές μηνιαίες καταβολές επί τριετία (36 μήνες) που θα αρχίζουν τον επόμενο μήνα από τη δημοσίευση

φύλλο απόφασης 318 /2019 του Ειρηνοδικείου Νίκαιας (διαδίκαστια
εκουμενίας N. 3869/2010)

της παρούσας απάφασης, κατά τη διάταξη των άρθρου 8 παρ. 5 ν. 3869/2010, χωρίς να ορισθεί επανασυζήτηση για επανεξέταση του εισοδήματός της, καθόσον δεν αναμένεται ουσιώδης βελτίωσή του. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν και να ρυθμιστούν οι οφειλές της αιτούσας, σύμφωνα με τα όσα ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό της παρούσας. Η απαλλαγή της αιτούσας από κάθε υφιστάμενο υπόλοιπο επίδικης οφειλής, θα επέλθει σύμφωνα με το νόμο (άρθρο 11 παρ. 1 ν. 3869/2010) μετά την κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεων, που της επιβάλλονται με την απόφαση αυτή, με την επιφύλαξη της τυχόν τροποποίησης της παρούσας ρύθμισης. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται κατ' άρθρο 8 παρ. 6 του ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ κατά τρόπο οριστικό τα χρέη της αιτούσας, πρασδιορίζοντας μηδενικές μηνιαίες καταβολές προς τις καθ' αν πιστώτριες επί τρία (3) έτη, σι οποίες θα ξεκινήσουν από τη δημοσίευση της απόφασης.

Κρίθηκε **Αποφασίστηκε** και **Δημοσιεύθηκε** στη Νίκαια την **13.09.2019**, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση του Δικαστηρίου αυτού, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

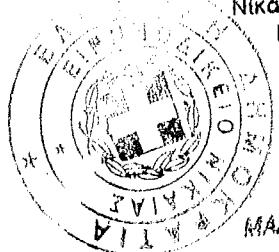
Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβές αντιγραφή
που θεωρήθηκε για
τη νόμιμη σήμανση.

21 OKT, 2019

Νίκαια,
Γραμματεία

ΜΑΛΕΝΗ ΣΩΦΙΑ - ΑΝΤΩΝΙΑ